Opłacono gotówką.

Nr. 25. 1934.

Gazeta Urzędowa

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** -- Cena pojedyńczego numeru **30 groszy.**
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 319-91.

Katowice, sobota, dnia 23. czerwca 1934 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

Wojewoda Śląski
Nr.: K.P. 10/25

Przedmiot: Regulacja rzeki Czarnej Przemszy na odcinku od km. 0.300 do km. 4.283

Obwieszczenie.

Urząd Wojewódzki Śląski zamierza przystąpić do regulacji rzeki Czarnej Przemszy w powiecie katowickim na odcinku od km. 0.300 do km. 4.283.

Projekt techniczny i wyjaśnienia, dotyczące wyżej wymienionego przedsiębiorstwa będą wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie w Katowicach oraz w Magistracie m. Mysłowic przez 4 tygodnie, począwszy od poniedziałku dnia 25 czerwca 1933 r. do poniedziałku dnia 23 lipca 1934 r. w godzinach urzędowych.

W wyżej zakreślonym terminie należy pisemnie, w podwójnem wygotowaniu, albo protokularnie zgłosić w Starostwie w Katowicach, zarzuty przeciw zamierzonemu przedsiębiorstwu, oraz żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowań.

Ci, którzy we wskazanym terminie nie wniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych sprzeciwów, tracą do nich prawo i będą mogli z powodu szkodliwego działania zamierzonego przedsiębiorstwa podnosić tylko pretensje przewidziane w § 172 ustawie wodnej z dnia 7. IV. 1913 r. (Zb. U. str. 53).

Celem ustnego rozpatrywania wniesionych w zakreślonym czasokresie zarzutów i roszczeń zostanie oznaczony w swoim czasie osobny termin.

Katowice, dnia 19 czerwca 1934 r.

W imieniu Śląskiej Rady Wojewódzkiej
Przewodniczący:
w z.
(—) Dr. Saloni
Wicewojewoda.

Starostwo Katowickie
Nr. G. 42/15

Ogłoszenie

Kopalnia Mysłowicka projektuje budowę przedłużenia kolejki piaskowej wąskotorowej z terenów piaskowych na nadaniu „Hubertus" w Szopienicach kopalni Mysłowice na tereny piaskowe leżące po zachodniej stronie linji kolejowej P. K. P. i szosy Szopienice—Sosnowiec.

Po myśli ustawy o kolejkach lokalnych i dojazdowych z dnia 28 lipca 1892 r. G. S. strona 225 — przesyłam załączone plany do publicznego wglądu przez 14 dni w gminie Szopienice.

Strony zainteresowane mogą wnosić przeciwko projektowi budowy uzasadnione zarzuty pisemnie lub ustnie do protokołu w tutejszem Starostwie pokój 19c w terminie do dnia 20-go lipca br. Zarzuty wniesione po terminie nie będą uwzględnione.

Katowice, dnia 19 czerwca 1934 r.

Starosta
w z.
m. p.
Richter

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej
z dnia 17 czerwca 1934 r.
w sprawie osób zagrażających bezpieczeństwu, spokojowi i porządkowi publicznemu.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P Nr. 28, poz. 221) postanawiam co następuje:

Art. 1. Osoby, których działalność lub postępowanie daje podstawę do przypuszczenia, że grozi z ich strony naruszenie bezpieczeństwa, spokoju lub

porządku publicznego, mogą ulec przytrzymaniu i przymusowemu umieszczeniu w miejscach odosobnienia, nie przeznaczonych dla osób skazanych lub aresztowanych z powodu przestępstw.

Art. 2. (1) Zarządzenie co do przytrzymania i skierowania osoby przytrzymanej do miejsca odosobnienia wydają władze administracji ogólnej.

(2) Postanowienie o przymusowem odosobnieniu wydaje sędzia śledczy na wniosek władzy, która zarządziła przytrzymanie; uzasadniony wniosek tej władzy jest wystarczającą podstawą do wydania postanowienia.

(3) Odpis postanowienia będzie doręczony osobie przytrzymanej w ciągu czterdziestu ośmiu godzin od chwili jej przytrzymania.

(4) Na postanowienie sędziego środki odwoławcze nie służą.

Art. 3. O odosobnieniu orzeka sędzia śledczy, wyznaczony w tym celu przez kolegjum administracyjne właściwego sądu okręgowego. Właściwym jest sąd, w którego okręgu położone jest miejsce odosobnienia.

Art. 4 (1) Odosobnienie może być orzeczone na trzy miesiące; może być przedłużane w związku z zachowaniem się odosobnionego na dalsze trzy miesiące, w trybie, określonym w art. 2.

(2) Odosobnieni mogą być zatrudnieni wyznaczoną im pracą.

Art. 5. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości.

Art. 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i traci moc obowiązującą w terminie i na obszarach, które określą rozporządzenia Rady Ministrów.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki
Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wewnętrznych: L. Kozłowski
Minister Spraw Zagranicznych: Beck
Minister Spraw Wojskowych: J. Piłsudski
Minister Skarbu: Wł. Zawadzki
Minister Sprawiedliwości: Czesław Michałowski
Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: W. Jędrzejewicz
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: Nakoniecznikow-Klukowski
Minister Przemysłu i Handlu: H. Floyar Rajchman
Minister Komunikacji: M. Butkiewicz
Minister Opieki Społecznej: Jerzy Paciorkowski
Minister Poczt i Telegrafów: Kaliński

(Przedruk Dz. Ust. Rzpl. z d. 18. 6. 1934r., nr. 50.)

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 9 czerwca 1934 r.

o prawie wyboru zaopatrzenia emerytalnego i o dodatku do uposażenia emerytalnego funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 28; poz. 221) postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Funkcjonarjuszom państwowym i zawodowym wojskowym, którzy w dniu 1 lutego 1934 r. pozostawali w służbie i w dniu 31 stycznia 1934 r. posiadali co najmniej 15 lat służby i pracy zaliczalnych do wysługi emerytalnej i uzasadniających roszczenie o emeryturę, a którzy przy rozwiązaniu z nimi stosunku służbowego nabywają prawo do emerytury, służy prawo wyboru bądź zaopatrzenia emerytalnego, należnego im na zasadzie przepisów obowiązujących w czasie rozwiązania stosunku służbowego, bądź zaopatrzenia emerytalnego, które otrzymaliby, gdyby stosunek służbowy został z nimi rozwiązany w dniu 31 stycznia 1934r. W tym ostatnim przypadku nie dolicza się do wysługi emerytalnej okresów służby i pracy, odbytych po dniu 31 stycznia 1934 r.

(2) Prawo wyboru zaopatrzenia emerytalnego służy również wdowom i sierotom po funkcjonarjuszach państwowych i zawodowych wojskowych, odpowiadających warunkom, przewidzianym w ust. (1), a zmarłych w czynnej służbie lub przed uprawomocnieniem się orzeczenia o przyznaniu i wymiarze emerytury. Wybór, dokonany przez wdowę, wiąże pozostające pod jej opieką sieroty, uprawnione do otrzymywania pensji sierocej.

(3) Prawo wyboru zaopatrzenia emerytalnego służy w ciągu 30 dni od dnia następującego po doręczeniu orzeczenia o przyznaniu i wymiarze emerytury (pensji wdowiej, sierocej). W przypadku jednak, gdy orzeczenie o przyznaniu i wymiarze emerytury (pensji wdowiej, sierocej) zostało doręczone przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego bieg terminu trzydziestodniowego rozpoczyna się od wejścia w życie rozporządzenia niniejszego.

(4) Dokonany wybór zaopatrzenia emerytalnego nie może być odwołany.

(5) W razie niedokonania wyboru w terminie, oznaczonym w ust. (3), osobie interesowanej służy prawo do zaopatrzenia emerytalnego według przepisów obowiązujących w czasie rozwiązania stosunku służbowego.

(6) W przypadku, gdy zostało wybrane zaopatrzenie emerytalne, które służyłoby, gdyby stosunek służbowy został rozwiązany w dniu 31 stycznia 1934 r., postanowienia art. 4 ust. (1) rozporządzenia Przezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 październiknika 1933 r. o zmianie ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 668) nie mają zastosowania.

Art. 2. (1) Emerytowanym funkcjonarjuszom państwowym i zawodowym wojskowym, którzy w czynnej służbie nie nabyli prawa do uposażenia, określonego w rozporządzeniach Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych, wojska, sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów, oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663 — 666), albo w innych, później ogłoszonych przepisach o uposażeniu, dolicza się poczynając od dnia 1 kwietnia 1934 r., do podstawy wymiaru uposażenia emerytalnego 10 proc. (dziesięć procent) tej podstawy.

(2) Dodatku, przewidzianego w ust. (1), nie dolicza się przy wymiarze pensyj, należnych wdowom i sierotom po funkcjonarjuszach państwowych i zawodowych wojskowych.

(3) Przepis ust. (1) dotyczy również funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych którzy na mocy art. 1 rozporządzenia niniejszego wybrali uposażenie emerytalne, które otrzymaliby, gdyby stosunek służbowy został z nimi rozwiązany w dniu 31 stycznia 1934 r.

Art. 3. Za funkcjonarjuszów państwowych w rozumieniu rozporządzenia niniejszego należy również uważać pracowników przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" oraz funkcjonarjuszów administracji lasów państwowych.

Art. 4. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Skarbu oraz innym ministrom we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

Art. 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lutego 1934 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki
Prezes Rady Ministrów: L. Kozłowski
Minister Spraw Wewnętrznych: Br. Pieracki
Minister Spraw Zagranicznych: Beck
Minister Spraw Wojskowych: J. Piłsudski
Minister Skarbu: Wł. Zawadzki
Minister Sprawiedliwości: Czesław Michałowski
Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: W. Jędrzejewicz
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: Nakoniecznikow-Klukowski
Minister Przemysłu i Handlu: H. Floyar Reichman
Minister Komunikacji: M. Butkiewicz
Minister Opieki Społecznej: Jerzy Paciorkowski
Minister Poczt i Telegrafów: Kaliński

(Przedruk z Dz. U. R. P. z d. 19. 6. 1934 r. nr. 51)

Komunikaty.

Okólnik Nr. 67

z dnia 14 maja 1934 r.

o podatku wojskowym, wyjaśnienie i uzupełnienie okólnika Nr. 6 z 1933 r. Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 1, poz. 7).

(Nr. Wojsk. F-8-2).

Do

PP. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

Uzupełniając wyjaśnienia do § 2 ustęp ostatni rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24. VIII 1931 r. o podatku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 697) zawarte w okólniku Nr. 6 z dn. 27. I 1933 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 1 poz. 7) komunikuję, że na poczet obowiązkowego czasokresu czynnej służby wojskowej zalicza się również służbę wojskową w oddziałach gen. Bułak-Bałachowicza na froncie polskim.

Wobec powyższego wykaz formacyj wojskowych, wyszczególniony w powołanym wyżej okólniku uzupełnić należy punktem 12-tym, którego brzmienie jest: „Oddziały gen. Bułak-Bałachowicza na froncie polskim".

(—) Bronisław Pieracki
Minister

Otrzymują do wiadomości:
Ministerstwo Spraw Wojskowych
a) Departament Uzupełnień
b) Państwowy Urząd Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego
Ministerstwo Skarbu

(Przedruk z Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. z 20. V. 34 nr. 13)

Okólnik Nr. 68

z dnia 15 maja 1934 r.

o czynszach za mieszkania fukcjonarjuszów państwowych.

(Nr. BZ. 17-19-45)

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

W związku z wejściem w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28. I. 1934 roku o opłatach za mieszkania, zajmowane przez funkcjunarjuszów państwowych w budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajmowanych lub administrowanych (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 82 z 1934 roku) Ministerstwo Spraw Wewnętrzych wyjaśnia co następuje:

1. W sprawie czynszów za mieszkania funkcjonarjuszów państwowych.

W § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28. I. 1934 roku dolna granica norm opłat czynszowych od 1 m² została obniżona o dwa złote w każdej kategorji miejscowości.

Z powyższego bynajmniej nie wynika, by czynsze za mieszkania funkcjonarjuszów państwowych miały ulec rewizji lub ogólnej obniżce. Obniżenie czynszu może nastąpić w wyjątkowych wypadkach na prośbę zainteresowanego funkcjonarjusza panstwowego, ewentualnie z urzędu, jeżeli dotychczas pobierany czynsz, pomimo zastosowania najniższej stawki według tabeli ustalonej rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 1 X 1924 roku, okazałby się niewspółmierny do wartości czynszowej odnośnego mieszkania.

Czynsze za mieszkania w barakach, suterenach i na poddaszach mogą być również obniżone z urzędu, jeżeli ich wartość czynszowa jest niższa od pobieranych opłat.

Do ustalenia wysokości opłat w budynkach, będących pod ogólnym zarządem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 2 p. b rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. o zniesieniu urzędu Ministra Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 479) uprawniony jest Pan Wojewoda.

2. W sprawie czynszów za mieszkania w budynkach przez Skarb Państwa wynajętych.

W budynkach przez Skarb Państwa wynajętych, podlegających ustawie z dnia 11. IV. 1924 roku o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 406), czynsze za mieszkania funkcjonarjuszów państwowych należy obliczać proporcjonalnie do czynszu płaconego przez Skarb Państwa, w stosunku do zajmowanej powierzchni.

W budynkach przez Skarb Państwa dzierżawionych, niepodlegających przepisom o ochronie lokatorów, czynsze należy obliczać na podstawie norm ustalonych w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów.

(—) Inż. Stawiski
DYREKTOR DEPARTAMENTU

(Przedruk z Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. z 20. V. 34 nr. 13)

Powszechne obozy nad morzem polskiem.

Rok ubiegły był próbą organizowania obozów letnich nad morzem. Liga Morska i Kolonjalna, ja-

ko inicjatorka pierwszych obozów w Polsce, po doświadczeniach roku zeszłego, w tym roku przystępuje do tej pracy z dużą już dozą najbardziej praktycznego podejścia do tej sprawy. Cóż to są te, t. zw. powszechne propagandowe obozy nadmorskie? Wszystkie przymiotniki, określające tegoroczne obozy kryją w sobie głęboką i wartościową treść.

Obóz powszechny to znaczy udostępniony dla wszystkich z racji wyjątkowo małych kosztów. Umożliwienie szerokim rzeszom ludzi pracy skorzystania z pobytu przez lato nad morzem, w warunkach coprawda spartańskich, to jednak, dających nie rozleniwiającą wygodę, lecz hartujących serce, umysł i ciało, będzie zasługą L. M. K. nieocenionej wprost wartości. Człowiek skołatany i zmiętoszony borykaniem się z życiem dnia codziennego, w obozie nad polskiem morzem, wypocznie i nabierze tyle hartu duszy i ciała, że świadomość dalszego borykania się, jakie go po powrocie czeka, staje się nie tak tragiczną i zniechęcającą.

Spędzenie czasu, chociażby nawet tylko jedno — lub dwutygodniowego w obozach, z całą pewnością, wpłynie dodatnio pod każdym względem na każdego, kto tam tego roku pojedzie. Tygodniowy pobyt za 22 zł. 50 gr na świeżem morskiem powietrzu, z wyżywieniem, prawda nie luksusowem, lecz zato zdrowem i dostatecznem, by organizm utrzymać na poziomie coraz to sprawniejszej ruchliwości fizycznej, może przynieść tylko korzyść. Jakżesz to często zdarza się, że chłopiec wynędzniały, który przebył w wojsku w twardej szkole obozowej — wraca pełen sił i zdrowia. — Przypuszczać należy, że obozy, o jakich mowa, będą prowadzone na wzór wojskowego życia obozowego. — A więc — zamiast wygodnej puszystej pościeli — będzie się miało siennik tylko pod namiotem, zamiast wykwintnych, lecz rzadko zdrowych frykasów, — będzie się miało 4 razy dziennie prostą, lecz zato zdrową strawę. Jeżeli dodamy jeszcze do tego wycieczki po wybrzeżu i morzem, wychowanie fizyczne, naukę pływania i gry ruchome, jakie kierownictwo obozów stawia za konieczny warunek obozowania — da to obraz tak bliskiej i upragnionej rzeczywistości i to wszystko za zł. 22 50 tygodniowo. — Jedynie tylko takie warunki mogą zapewnić powszechność obozów.

Wśród określeń, dających wyobrażenie o tegorocznych obozach nad Bałtykiem, jest określeniem „propagandowe". Cóż to ma znaczyć??? Społeczeństwo nasze przez tradycyjną wstrzemięźliwość do wszystkiego co z morzem miało kiedyś wspólnego, musi wreszcie zrozumieć, że w dobie obecnej, ten kto chce Polskę widzieć silną, musi stać się „wilkiem morskim" — to znaczy musi zapoznać się z falą morską, poznać rozkosze i niebezpieczeństwa morza, zrozumieć wielką potęgę dróg morskich dla życia gospodarczego narodów, musi morze pokochać i zrozumieć.

Obozy więc, poza dostarczeniem przyjemności i wypoczynku, będą uczyć i zaprawiać jednocześnie nas, jak należy traktować morze i jak należy je wykorzystać dla siebie i całego narodu. Pojęcie więc określenia „propagandowe" staje się w tej chwili aż nadto zrozumiałem.

Zarząd Główny Ligi Morskiej i Kolonjalnej rozesłał już po całej Polsce okólniki i instrukcje, dostatecznie wyjaśniające kiedy kto i jak może z obozów korzystać.

Wszelkich informacji, dotyczących szczegółowych warunków obozowania, udziela biuro L.M.K. w Warszawie przy ul. Widok Nr. 10 telef. 6-99-66.

W. N.

Bilans z dnia 31. grudnia 1933 r.

Aktywa		Pasywa
	1. Udziały	zł. 101.110,91
	2. Fundusz zasob.	326,73
	3. Udziały do wypłac.	15 784,01
zł. 275.410,78	4. Weksle	
7.599,80	5. Rachunki bieżące	19.622,85
1.259,92	6. Banki	9.473,23
	7. Wkłady oszczędn.	244.631,62
	8. Redyskont	245.638,65
6.856,60	9. Sumy przechodnie	12.082,66
202.061,82	10. Weksle protest. i w dochodz.	
47.431,05	11. Pretensje scedowane	
	12. Pożyczka akceptowa	20.000,—
1.250,—	13. Hipoteki	80.000,—
8.386,86	14. Ruchomości	
190 000,—	15. Nieruchomość	
337.39	16. Koszta procesowe	
473,61	17. Zastępstwo Banku Pol.	
35,20	18. Waluty obce	
4 690,25	19. Papiery wartościowe	
3 253,25	20. Gotówka	
	Zysk za rok 1933	375,87
749 046,53		749 046,53

Stan członków na koniec roku: 343 z 466 udziałami
Odpowiedzialność Spółdzielni: zł. 1.631.000,—
Bilans powyższy został zatwierdzony przez Walne Zgromadzenie dnia 20 czerwca 1934 r.

Bank Ludowy, Spółdz. z odp. ogr. w Nowej Wsi

(—) A. Prosołowicz (—) A. Tkocz (—) J. Hojnacki

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 23108